

το θέμα της εβδομάδας

■ **Κείμενα: Σπύρος Παναγιώτου**

Βερολίνο: Συνδιάσκεψη διαμελισμού της Λιβύης

Μετά την αποτυχημένη προσπάθεια της Μόσχας για «ειρήνευση» στη Λιβύη και διάσωση του καθεστώτος Σάρατζ τη σκυτάλη αναλαμβάνει το Βερολίνο που στο όνομα ολόκληρης της Ε.Ε καλεί επιλεκτικά τη «διεθνή κοινότητα» πασχίζοντας να ολοκληρώσει το μισοτελειωμένο έργο.

Πρόκειται για την αποθέωση της ευρωπαϊκής υποκρισίας. Η διάλυση της Λιβύης και η εγκατάλειψή της σε ένα μακρόχρονο εμφύλιο ήταν έργο των μεγάλων ευρωπαϊκών δυνάμεων. Οι Μ. Βρετανία, Γαλλία, με τη συνέργεια των ΗΠΑ Καναδά και άλλων προθύμων (Δανία, Ισπανία, Νορβηγία κλπ.), φρόντισαν με πυραύλους και βόμβες να διαλύσουν τη χώρα. Εγκατέστησαν τρία κέντρα εξουσίας αναγνωρίζοντας το καθεστώς Σάρατζ ως νόμιμη κυβέρνηση της χώρας. Μοίρασαν τον πλούτο της σε πετρέλαιο και δίχασαν τη χώρα για να νομιμοποιήσουν τη ληστεία. Και τώρα μπροστά στην ανεξέλεγκτη κατάσταση που διαμορφώνεται «πασχίζουν» για την ειρήνευση. Μοναδικό μέλημά τους η διατήρηση του δικασμού της χώρας και οι εκβιαστικές πιέσεις για διατήρηση των προνομίων τους έστω κι αν οι νέοι συμβιβασμοί απαιτούν την αποδοχή περισσότερων «παικτών» στο παιχνίδι.

Η διάσκεψη της Μόσχας προέβλεπε την ανάδειξη της Ρωσίας σε βασικό νομέα του πλούτου της Λιβύης και τη μετατροπή της Τουρκία από εμρηστική του εμφύλιου της χώρας, σε εγγυητή της ασφάλειάς της. Θα ήταν πολύ φιλόδοξο να επαναληφθούν τα όσα έγιναν δυνατά στη Συρία και στη Λιβύη χωρίς αντιδράσεις.

Η Γερμανία δεν βλέπει με καλό μάτι τον αποκλεισμό της από τα ενεργειακά σχέδια στη Ν.Α. Μεσόγειο και δεν μπορεί να μείνει απαθής. Οι Γαλλία, Ιταλία και Βρετανία δεν μπορούν να απολέσουν τα προνόμια του παρελθόντος και οι ΗΠΑ αντιδρούν σε μια μεγαλύτερη ενδυνάμωση και επέκταση της επιρροής της Ρωσίας.

Η «συνδιάσκεψη ειρήνης» αποτελεί μια διέξοδο. Με τον όρο ο «αναδασμός» της Λιβύης, σχεδιάζεται η τριχοτόμηση της χώρας, να αναδείξει νέους συσχετισμούς ισχύος και επιρροής σε βάρος των ξεπερασμένων του παρελθόντος.

Οι αντιθέσεις είναι δύσκολο να ξεπεραστούν. Οι ΗΠΑ απαιτούν την αποχώρηση όλων των στρατιωτικών δυνάμεων από τη Λιβύη και την αντικατάστασή τους από «δύναμη του ΟΗΕ», διάβαζε «δική τους». Η Γερμανία πιέζει για συνεργασία Σάρατζ-Χαφτάρ ως προϋπόθεση ενεργής εμπλοκής της στα μελλοντικά αδιέξοδα στη χώρα. Η Μόσχα με προσεκτικά βήματα κατοχυρώνει θέσεις που δεν είχε στο παρελθόν. Και η Τουρκία, έχοντας ήδη αναδειχθεί σε βασικό εμπλεκόμενο παράγοντα στη Λιβύη, διεκδικεί διάσωση των μνημονίων που έχει υπογράψει με το καθεστώς Σάρατζ, γεγονός που της επιτρέπει να πραγματοποιήσει το σχέδιο «Γαλάζια πατρίδα».

Η Ελλάδα αρκείται στον ρόλο που της αναλογεί: Απούσα, πρόθυμη και δεδομένη στους ανταγωνιστικούς σχεδιασμούς των δυτικών «συμμάχων» της.

Παραμένει άγνωστο το πού θα καταλήξει η διάσκεψη του Βερολίνου. Παραμένει βέβαιο ότι το δράμα της Λιβύης θα συνεχιστεί...



Η Λιβύη στο κέντρο των διενέξεων

Πυκνώνουν τα σύννεφα πολέμου στη Ν.Α. Μεσόγειο

Η Τουρκία, αν και επίσημη προσκεκλημένη στη διάσκεψη του Βερολίνου, δεν περιμένει την κατάληξη των εργασιών της για να σχεδιάσει τα βήματά της. Αν και ήδη έχει στείλει στη Λιβύη περισσότερους από 2.000 παρακρατικούς στρατιώτες που αποσπάστηκαν από τα μέτωπα της Συρίας και δεκάδες στρατιωτικούς συμβούλους ετοιμάζεται τώρα να στείλει και επίσημα Τούρκους στρατιώτες και όπλα για τη στήριξη του καθεστώτος Σάρατζ. Βασική επιθυμία της Άγκυρας παραμένει το άνοιγμα ενός νέου μετώπου στη Ν.Α. Μεσόγειο ικανό να την αναδείξει σε πρωταγωνιστικό γεωπολιτικό παράγοντα της περιοχής. Στο ίδιο σχέδιο υπακούει η προσπάθεια εμπλοκής της Τυνησίας στη Λιβυκή κρίση και τα αντίστοιχα ανοίγματα στην Αλγερία αν και μέχρι στιγμής δεν έχουν γίνει φανερά τα αποτελέσματα αυτού του σχεδίου. Κεντρική μέριμνα του Ερντογάν είναι η

διάσωση του καταρρέοντος Σάρατζ και η διαιώνιση των μνημονίων συνεργασίας Τουρκίας-Λιβύης που μονομερώς επιτρέπει στην Τουρκία να διεκδικεί ένα κρίσιμο, για την τύχη του East Med, μέρος της ελληνικής ΑΟΖ. Έτσι η Τουρκία, μετά την Κύπρο, το Ιράκ και τη Συρία, επεκτείνει τις δυνάμεις στρατιωτικής παρέμβασής της σε μια ακόμα χώρα, τη Λιβύη, κρίσιμο κομμάτι του παζλ επιβολής της «Γαλάζιας Πατρίδας». Η Τουρκία καταφέρνει, για μια ακόμα φορά, παραβιάζοντας με τον πιο ωμό τρόπο τις αποφάσεις του ΟΗΕ, να

μετατρέπεται από εισβολέας σε «εγγυητή» δύναμη διευθέτησης διενέξεων που η ίδια πυροδοτεί.

Κλιμακώνεται η ένταση σε Αιγαίο-Κύπρο

Οι στρατιωτικές προκλήσεις της Τουρκίας δεν κάμπτονται παρά το γεγονός ότι ήδη εμπλέκεται στα μέτωπα της Συρίας.

Το Αιγαίο έχει μετατραπεί σε θέρετρο πολέμου χαμηλής ισχύος με τις συνεχείς υπερπτήσεις τούρκικων μαχητικών πάνω από κατοικημένα νησιά. Συνεχείς είναι ακόμα οι ασκήσεις του τουρκι-

Βασική επιθυμία της Άγκυρας παραμένει το άνοιγμα ενός νέου μετώπου στη Ν.Α. Μεσόγειο ικανό να την αναδείξει σε πρωταγωνιστικό γεωπολιτικό παράγοντα της περιοχής και η διάσωση του μνημονίων Τουρκίας-Λιβύης που μονομερώς της επιτρέπει να διεκδικεί ένα κρίσιμο μέρος της ελληνικής ΑΟΖ